

7. **Стратегічні** виклики XXI століття суспільству та економіці України. – В 3-ох т., т. 2-3 / за ред. акад. НАН України В.М. Гейця, акад. НАН України В.П. Семиноженка, чл.-кор. НАН України Б.Є. Кваскюка. – К. : Вид-во "Фенікс", 2007. – 556 с.

8. **Савченко А.Г.** Макроекономіка / А.Г. Савченко, Г.О. Пухтаєвич, О.М. Тітьоноко. – К. : Вид-во "Либідь", 1999. – 288 с.

9. **Самуэльсон П.** Экономика / П. Самуэльсон. – М. : МТП "Алгон", ВНИИСИ, 1992. – Т. 1. – 1992. – 333 с.

10. **Держком.** статистики України. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.ukrstat.gov.ua>.

Прокопишин Л.М., Карковская В.Я., Склярук Т.В. Мультипликативное влияние на трансформацию сбережений в инвестиции в национальной экономике

Для определения эффективности трансформации сбережений в инвестиции предложен коэффициент, позволяющий определить уровень эффективности данного процесса. Проанализировано состояние развития сбережений и инвестиций национальной экономики, определены их эффективность с помощью мультипликатора инвестиций и доли ежегодного изменения сбережений.

Ключевые слова: коэффициент трансформации сбережений в инвестиции, мультипликатор инвестиций, ежегодная смена сбережений, инвестиционный потенциал сбережений.

Prokopyshyn L.M., Karkovska V.Ya., Skljарuk T.V. Multiplicative influence on the transformation of saving into investment in the national economy

To determine the efficiency of transformation of savings into investments in the article a factor that helps determine the effectiveness of the process. The state of savings and investments of the national economy, defined by their performance multiplier of investments and the share of annual changes in savings.

Keywords: coefficient of transformation of savings into investment, long annual change savings, investment potential savings.

УДК 658.15

Аспір. Д.В. Прокопчук – Львівський НУ ім. Івана Франка

**СТРАТЕГІЯ ФОРМУВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ СТРУКТУРИ
УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РЕСУРСАМИ СУБ'ЄКТА
ГОСПОДАРЮВАННЯ**

Розглянуто основні стратегії та етапи розвитку суб'єкта господарювання, а також взаємозв'язок між ними. Запропоновано вибір організаційної структури управління фінансовими ресурсами, наведено будову фінансово-економічної служби та окреслено основні функції на кожному з етапів розвитку суб'єкта господарювання.

Ключові слова: суб'єкт господарювання, організаційна структура, стратегія, етапи розвитку, фінансова служба, фінансові ресурси.

Постановка проблеми. Без правильно побудованої організаційної структури управління фінансовими ресурсами неможливе успішне функціонування суб'єкта господарювання. На жаль, впродовж багатьох років, цьому питанню приділялося недостатньо уваги. Під час формування стратегії суб'єкта господарювання на певному етапі його розвитку виникає необхідність у виборі тої чи іншої організаційної структури, доцільності в окремих відділах фінансової служби та наділенні їх відповідними функціональними обов'язками.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Питання формування організаційної структури розглядали у роботах В.Р. Весніна [4], О.С. Виханського [5], В.В. Ковальова [6], Д.Д. Вачугова [3], О.А. Зайцевої, А.А. Радугіна, К.А. Радугіна, Н.І. Рогачової [7], І.О. Бланка [2].

Метою роботи є дослідження впливу стратегії та етапів розвитку суб'єкта господарювання на формування його організаційної структури та на функціональний розподіл між складовими фінансової служби.

Виклад основного матеріалу. Структура управління фінансовими ресурсами складається з двох підсистем – керованої (об'єкти управління) та керівної (суб'єкти управління). Схематично ці дві підсистеми зображено на рис. 1. Суб'єктом управління фінансами є фінансова адміністрація підприємства, яка здійснює цілеспрямований вплив на функціонування об'єкта [1, с. 8].

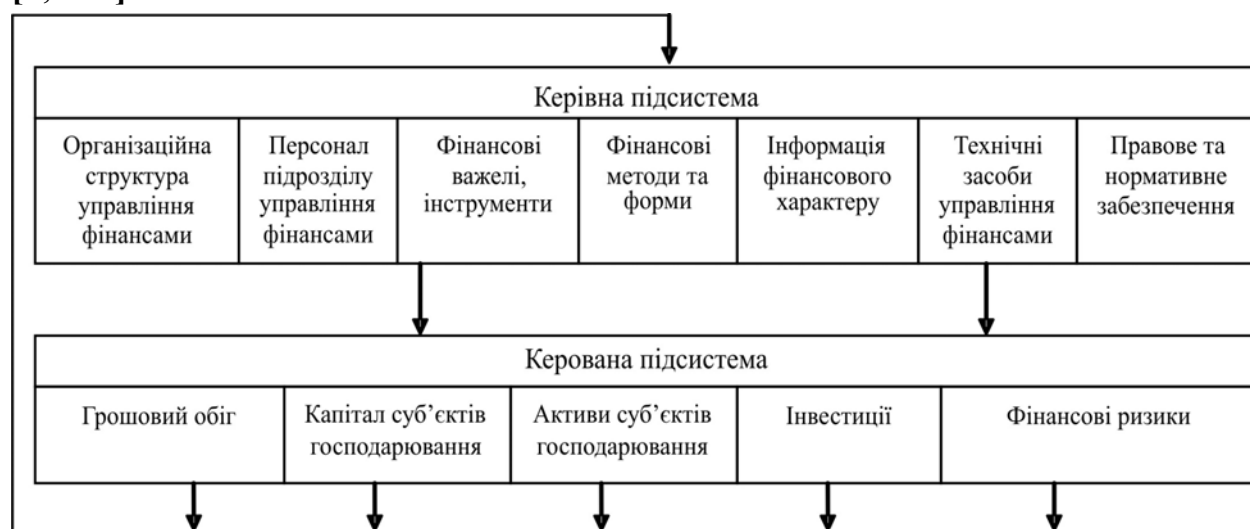

Рис. 1. Типова схема управління фінансами суб'єкта господарювання

Під час формування організаційної структури системи управління фінансами потрібно дотримуватися загальних принципів побудови управління підприємства, а саме:

- організаційна структура повинна відповідати стратегії організації;
- організаційна структура повинна відповідати середовищу господарювання суб'єкта;
- відсутності суперечностей між елементами організаційної структури.

Як міркує І.О. Бланк загальні принципи формування організаційної системи управління підприємством передбачають створення центрів управління за двома основними ознаками:

- ієрархічна побудова центрів управління підприємством;
- функціональна побудова центрів управління підприємством [2, с. 52].

У першому випадку створюється ієрархія керівників, управлінські рішення передаються ланцюжком зверху-вниз і є обов'язковими для виконання всіма нижчими ланками.

За функціональної структури управління кожен орган управління (або виконавець) спеціалізований на виконанні окремих видів управлінської діяльності (функцій). Виконання вказівок функціонального органу в межах

його компетенції обов'язкове для виробничих підрозділів [4, с. 253]. Бланк І.О. вважає, що найбільша ефективність організаційної системи фінансового менеджменту досягається за умови використання функціональної будови центрів управління.

Існує два основних підходи до функціонального розмежування центрів управління:

- згідно з першим – функціональні центри управління будуються на основі принципів незалежної діяльності, а їхні зв'язки з іншими підрозділами обмежуються лише інформаційними зв'язками;
- згідно з другим – функціональні центри управління будуються на основі принципу взаємопов'язаності, за якого більшість управлінських рішень у рамках конкретної функції управління вони приймають самостійно, а низку управлінських рішень, які потребують комплексності, формують разом з іншими службами підприємства [2, с. 53].

На малих підприємствах зазвичай немає фінансової служби, економічна та фінансова робота, організація виробництва лягає на керівника та головного бухгалтера (рис. 2).

Рис. 2. Фінансова служба на малому підприємстві

Така організація управління має низку переваг – чіткість і простота взаємодії між ланками, економічність за умов невеликих розмірів організації, оперативність в ухваленні рішень. Однак велике перевантаження інформацією, величезна множинність контактів з підлеглими, вищими і суміжними організаціями унеможливорює застосування такої організації управління на середніх та великих підприємствах. Поступово, збільшуючи виробничі масштаби, підприємство потребує у створенні окремих організаційних ланок, які б здійснювали управління і контроль фінансово-господарської діяльності.

В умовах жорсткої ринкової конкуренції, створення структури та механізму управління фінансами середніх та великих підприємств повинно базуватися на перспективному баченні суб'єкта господарювання напрямків свого розвитку, сфери і форм його діяльності, системи взаємовідносин всередині організації, та позиціонування його в зовнішньому середовищі [5, с. 220].

Як вважає І.О. Бланк, розроблення фінансової стратегії відіграє важливу роль у забезпеченні ефективного розвитку підприємства, а саме:

- забезпечує реалізацію довготермінових загальних і фінансових цілей економічного та соціального розвитку підприємства загалом та окремо за його структурними одиницями;
- дає змогу реалістично оцінити фінансові можливості суб'єкта господарювання та максимально використовувати його внутрішній потенціал;

- забезпечує можливість швидкої реалізації нових перспективних інвестиційних можливостей;
- формуючи наперед можливі варіанти розвитку неконтрольованих суб'єктом господарювання чинників зовнішнього середовища дає змогу до мінімуму звести наслідки негативного впливу на діяльність підприємства;
- наявність фінансової стратегії забезпечує взаємозв'язок стратегічного, поточного та оперативного управління фінансовою діяльністю суб'єкта господарювання;
- у системі фінансової стратегії формуються основні критерії оцінки вибору найважливіших фінансових управлінських рішень;
- фінансова стратегія є передумовою стратегічних змін загальної організаційної структури управління.

Треба зазначити, що формування організаційної структури та механізму фінансового управління відбувається не лише під впливом фінансової стратегії, а комплексної стратегії загалом (рис. 3).

Рис. 3. Схема впливу функціональних стратегій на побудову управління суб'єкта господарювання

Під час розроблення стратегії суб'єкта господарювання потрібно враховувати етапи його розвитку:

- перший етап розвитку підприємства характеризується формуванням структури необігових активів (залучення нових технологій, введення в дію та налагодження основного обладнання) найму персоналу, створення системи управління суб'єктом господарювання. На цьому етапі відбувається значне залучення кредитних коштів, виручені кошти йдуть на розвиток господарської діяльності та завоювання конкурентних позицій на ринку;
- на другому етапі розвитку суб'єкт господарювання має за мету збільшення виторгу від реалізації продукції (послуг) для забезпечення виплат за залученими коштами та на самофінансування розширення виробництва. Відбувається розширення організації – збільшення чисельності працівників, розширення їхніх функцій, розпочинається процес перебудови організаційної структури, створюються додаткові відділи, відбувається децентралізації управління.
- на третьому етапі темпи нарощення виробництва сповільнюються, однак виторг і відповідно прибуток від реалізації продукції (послуг) набуває найбільшого значення. Підприємство здатне не тільки погашати кредитні кошти але й створювати фонди для модернізації виробництва, розробки нових технологій, впровадження інновацій в усі сфери господарської діяльності. Від якості управлінських рішень на цьому етапі, буде залежати з яким фінансовим, виробничим, маркетинговим потенціалом підприємство продовжить свій розвиток.

- наступний етап – спад у розвитку суб'єкта господарювання як наслідок несвоєчасної реорганізації усіх ланок підприємства. На цьому етапі скорочуються виробничі витрати. В управлінні відбувається скорочення персоналу, повноваження концентруються на верхніх рівнях ієрархії управління.

Набір ключових чинників, які насамперед враховують під час вибору стратегії, прямо та опосередковано залежить від етапу розвитку, на якому перебуває суб'єкт господарювання. До них відносимо: сильні позиції галузі і сильні позиції суб'єкта господарювання; цілі суб'єкта господарювання; наявні фінансові ресурси суб'єкта господарювання; кваліфікація персоналу; зобов'язання суб'єкта господарювання; рівень залежності суб'єкта господарювання від зовнішнього середовища; вплив часу;

Найбільш поширені стратегії розвитку суб'єкта господарювання зображено на рис. 4.

Рис. 4. Типові стратегії розвитку суб'єктів господарювання

До стратегій концентрованого зростання належать стратегії які спрямовані на збільшення збуту продукції, реалізації послуг суб'єкта господарювання. Головна мета таких стратегій – посилення позиції на ринку, пошук та розвиток нових ринків збуту, вивід на ринки нових найменувань продукції.

Стратегії інтегрованого зростання передбачають розширення суб'єкта господарювання додаванням нових структур. Шляхом створення, придбання чи посилення контролю над постачальниками та розповсюджувачами, господарюючий суб'єкт забезпечує більші обсяги збуту та мінімізує ризики, пов'язані з отриманням сировини.

Стратегії диверсифікованого зростання реалізуються в тому випадку, якщо суб'єкт господарювання вичерпав можливості розвитку продукту на певному ринку окремої галузі. Диверсифікація може відбуватися шляхом випуску продукції на існуючих потужностях підприємства чи пошук шляхів зростання за рахунок продукції, яка потребує впровадження нових технологій.

Стратегії скорочення застосовують, коли суб'єкт господарювання має на меті шляхом реорганізації своєї структури ліквідувати чи скоротити збиткові структурні одиниці, чи в міру прогнозованих майбутніх кризових явищ в економіці зменшити ризики, пов'язані з володінням додатковими структурними підрозділами (табл. 1).

Табл. 1. Застосування відповідних стратегій на різних етапах розвитку суб'єкта господарювання

Види стратегій	Напрямки стратегій	Етапи розвитку суб'єкта господарювання			
		I етап	II етап	III етап	IV етап
Стратегії концентрованого зростання	Пошук, розвиток нових та посилення позиції на існуючих ринках збуту, розвиток нового продукту на існуючому ринку	+/-	+	+/-	
Стратегії інтегрованого зростання	Купівля чи посилення контролю над постачальниками (системами збуту), створення дочірніх структур, які забезпечуватимуть постачання (збут);		+	+/-	
Стратегії диверсифікованого зростання	Пошук додаткових можливостей на діючих потужностях для виробництва нових продуктів, розширення обсягів виробництва технологічно не пов'язаною продукцією		+	+	
Стратегії скорочення господарської діяльності	Повна та часткова ліквідація суб'єкта господарювання чи його структурних підрозділів, максимальне отримання доходу в короткостроковій перспективі, скорочення витрат			+/-	+

Виходячи з цього можна побудувати наступну схему, яка відображатиме зміну організаційної структури суб'єкта господарювання і, як наслідок, підсистеми фінансового менеджменту (табл. 2).

Табл. 2. Залежність організаційної структури від етапів розвитку управління суб'єкта господарювання

Етапи розвитку суб'єкта господарювання	Другий етап	Третій етап	Четвертий етап
Організаційні структури управління	Лінійно-штабна, Лінійно-функціональна, дивізійна структури управління	Лінійно-функціональна, дивізійна структура управління	Проста лінійна, в окремих випадках централізовано-функціональна структури управління
Особливості фінансової служби	Створення фінансової служби на підприємстві як окремої структурної одиниці управління	Збереження в центральному апараті управління фінансової служби під керівництвом фінансового директора, виокремлення фінансових відділів в дивізійних підрозділах	Скорочення структури фінансового менеджменту, централізація фінансового управління

Основними відділами в структурі фінансово-економічних служб є: фінансовий відділ, відділ бухгалтерського обліку та планово-економічний відділ. Однак залежно від організації загальної структури управління, фінансово-економічна служба може налічувати більше відділів (рис. 5).

Рис. 5. Типова та розширена структура фінансово-економічної служби суб'єкта господарювання

Практика минулих років показує, що функції фінансової служби зазвичай виконували планово-економічний відділ та бухгалтерія, однак така організаційна структура управління не давала змоги здійснювати вдалого управління фінансами суб'єктів господарювання. Необхідність доповнення стратегічно-орієнтованих програм розвитку підприємств бюджетуванням сприяла участі усіх підрозділів суб'єкта господарювання у процесі розроблення комплексних планів у міру впровадження бюджетних систем планування і звітності.

Функції відділів та їхню пріоритетність на кожному етапі розвитку та відповідно до здійснюваних стратегій зображено в табл. 3-7.

Табл. 3. Типові функції фінансового відділу

Функції фінансового відділу	I етап	II етап	III етап	IV етап
1	2	3	4	5
Управління активами:	I	I	I	I
визначення потреби в окремих видах активів і їх загальної величини; оптимізація структури активів з позиції ефективності комплексного їх використання; забезпечення ліквідності окремих обігових активів і зменшення періоду їх обігу; вибір ефективних форм і джерел фінансування активів;				
Управління капіталом:	I	I	I	I
визначення потреби в капіталі для фінансування активів; оптимізації структури капіталу для забезпечення найбільш ефективного використання; розроблення системи рефінансування капіталу в більш ефективні види активів; проведення дивідендної політики суб'єкта господарювання;				
Управління інвестиціями:	I	I	II	III
формування напрямів інвестиційної діяльності; оцінка інвестиційної привабливості окремих проектів; розроблення інвестиційних програм та управління формуванням портфеля фінансових інвестицій; вибір найефективніших форм фінансування інвестицій;				
Управління грошовими потоками:	I	I	I	I
формування вхідних і вихідних потоків грошових коштів, їхня синхронізація за об'ємом і в часі; ефективне використання залишку тимчасово вільних грошових				

1	2	3	4	5
активів;				
<i>Управління фінансовими ризиками:</i>	III	II	I	I
формування портфеля основних фінансових ризиків, властивих для господарської діяльності даного суб'єкта; оцінка рівня ризиків і визначення пов'язаних з ними обсягів втрат в розрізі окремих операцій і загалом по всій господарській діяльності; формування системи заходів з попередження і мінімізації окремих фінансових ризиків, страхування ризиків;				
<i>Антикризове фінансове управління при ймовірності банкрутства:</i>	III	III	II	I
діагностика можливих причин банкрутства на основі моніторингу фінансового стану суб'єкта господарювання; оцінка рівня загрози банкрутства; використання внутрішніх механізмів фінансової стабілізації суб'єкта господарювання;				
<i>Розроблення фінансової стратегії суб'єкта господарювання:</i>	I	I	I	I
формування системи цілей та цільових показників фінансової діяльності на довготерміновий період; визначення пріоритетних завдань які потрібно реалізувати в найближчий перспективі; розроблення комплексу заходів за основними напрямками фінансового розвитку;				
<i>Формування інформаційних систем, що забезпечуватимуть обґрунтування альтернативних управлінських рішень:</i>	II	II	I	II
визначення обсягів і складу інформаційного забезпечення фінансового менеджменту; організація моніторингу фінансового стану суб'єкта господарювання та кон'юнктури фінансового ринку;				
<i>Фінансовий аналіз напрямів діяльності суб'єкта господарювання:</i>	I	I	I	I
проведення експрес та поглибленого аналізу окремих фінансових операцій, результатів фінансової діяльності окремих дочірніх підприємств, філіалів, узагальнених результатів фінансової діяльності підприємств загалом і в розрізі окремих напрямів;				
<i>Здійснення планування фінансової діяльності суб'єкта господарювання:</i>	I	I	I	I
розроблення системи поточних планів і оперативних бюджетів за основними напрямками діяльності, структурних підрозділах, по організації загалом;				
<i>Розроблення системи стимулювання реалізації прийнятих управлінських рішень:</i>	II	I	I	II
формування системи заохочень і санкцій за виконання цільових фінансових показників, фінансових нормативів і планових завдань				
<i>Здійснення контролю за реалізацією прийнятих управлінських рішень в області фінансової діяльності:</i>	II	I	I	I
участь у процесі розподілу контрольних обов'язків між службами; визначення показників і періоду для здійснення контролю.				

Табл. 4. Типові функції бухгалтерії

Функції бухгалтерії	I етап	II етап	III етап	IV етап
1	2	3	4	5
<i>Управління активами:</i>	I	I	I	I
визначення потреби в окремих видах активів і їх загальної величини; оптимізація структури активів з позиції ефективності комплексного їх використання; вибір ефективних форм і джерел фінансування активів;				
<i>Управління капіталом:</i>	I	I	I	I

1	2	3	4	5
визначення потреби в капіталі для фінансування активів; оптимізації структури капіталу для забезпечення найбільш ефективного його використання;				

Табл. 5. Типові функції планово-економічного відділу

Функції планово-економічного відділу	I етап	II етап	III етап	IV етап
<i>Управління активами:</i> забезпечення ліквідності окремих обігових активів і зменшення періоду їх обігу;	I	I	I	I
<i>Управління капіталом:</i> оптимізації структури капіталу для забезпечення найбільш ефективного його використання; розроблення системи рефінансування капіталу в більш ефективні види активів;	I	I	I	I
<i>Управління інвестиціями:</i> формування напрямів інвестиційної діяльності суб'єкта господарювання; участь у розробці інвестиційних програм;	I	I	II	III
<i>Управління фінансовими ризиками:</i> участь у формуванні портфеля основних фінансових ризиків, властивих для господарської діяльності даного суб'єкта; участь у формуванні системи заходів з попередження і мінімізації окремих фінансових ризиків;	III	II	I	I
<i>Антикризове фінансове управління при ймовірності банкрутства:</i> використання внутрішніх механізмів фінансової стабілізації суб'єкта господарювання;	III	III	II	I
<i>Розроблення фінансової стратегії суб'єкта господарювання</i> участь у визначенні пріоритетних завдань які потрібно реалізувати в найближчий перспективі;	I	I	I	I
<i>Здійснення планування фінансової діяльності суб'єкта господарювання:</i> участь у розробці системи поточних планів і оперативних бюджетів по основним напрямкам діяльності, структурних підрозділах, по організації загалом;	I	I	I	I
<i>Здійснення контролю за реалізацією прийнятих управлінських рішень в області фінансової діяльності:</i> участь у процесі розподілу контрольних обов'язків між службами; визначення показників і періоду для здійснення контролю;	II	I	I	I

Табл. 6. Типові функції відділу бюджетування

Функції відділу бюджетування	I етап	II етап	III етап	IV етап
1	2	3	4	5
<i>Управління активами:</i> участь у визначенні потреби в окремих видах активів і їх загальної величини;	I	I	I	I
<i>Управління капіталом:</i> визначення потреби в капіталі для фінансування активів; розроблення системи рефінансування капіталу в більш ефективні види активів;	I	I	I	I
<i>Управління інвестиціями:</i> формування напрямів інвестиційної діяльності; участь у розробленні інвестиційних програм;	I	I	II	III
<i>Управління фінансовими ризиками:</i> участь у формуванні системи заходів з попередження і мінімізації окремих фінансових ризиків, страхування ризиків;	III	II	I	I

1	2	3	4	5
<i>Антикризове фінансове управління при ймовірності банкрутства:</i>	III	III	II	I
використання внутрішніх механізмів фінансової стабілізації суб'єкта господарювання;				
<i>Розроблення фінансової стратегії суб'єкта господарювання:</i>	I	I	I	I
участь у формуванні системи цілей та цільових показників фінансової діяльності на довгостроковий період;				
участь у визначенні пріоритетних завдань які потрібно реалізувати в найближчій перспективі; розроблення комплексу заходів по основним напрямкам фінансового розвитку;				
<i>Здійснення планування фінансової діяльності суб'єкта господарювання:</i>	I	I	I	I
розроблення системи поточних планів і оперативних бюджетів за основними напрямками діяльності, структурних підрозділах, по організації загалом;				

Табл. 7. Типові функції відділу контролінгу

Функції відділу контролінгу	I етап	II етап	III етап	IV етап
<i>Формування інформаційних систем, що забезпечуватимуть обґрунтування альтернативних управлінських рішень:</i>	II	II	I	II
визначення обсягів і складу інформаційного забезпечення фінансового менеджменту; організація моніторингу фінансового стану суб'єкта господарювання і кон'юнктури фінансового ринку;				
<i>Фінансовий аналіз напрямів діяльності суб'єкта господарювання</i>	I	I	I	I
проведення експрес та поглибленого аналізу окремих фінансових операцій, результатів фінансової діяльності окремих дочірніх підприємств, філіалів, узагальнених результатів фінансової діяльності підприємств загалом і в розрізі окремих напрямів;				
<i>Розроблення системи стимулювання реалізації прийнятих управлінських рішень:</i>	II	I	I	II
формування системи заохочень і санкцій за виконання цільових фінансових показників, фінансових нормативів і планових завдань				
<i>Здійснення контролю за реалізацією прийнятих управлінських рішень в області фінансової діяльності:</i>	II	I	I	I
участь у процесі розподілу контрольних обов'язків між службами; визначення показників і періоду для здійснення контролю.				

Підсумовуючи викладене, зазначимо, що організаційну структуру управління фінансовими ресурсами суб'єкта господарювання варто сприймати як динамічну систему. В міру зміни особливостей підприємства, внутрішнього та зовнішнього середовища – змінюється організаційна структура управління фінансами. Створення нової структури управління фінансами необхідне у випадках, коли стара структура не відповідає стратегії діяльності суб'єкта господарювання та не вписується в загальну організаційну структуру підприємства. Вагомою причиною, яка спонукає до перегляду, є неможливість виконання основними елементами структури управління фінансами функцій з потрібною якістю та оперативністю. У формуванні нової організаційної структури варто враховувати етапи розвитку та цілі, які розглядають у відповідний період діяльності.

Література

1. Белінський П.І. Управління фінансовою діяльністю в операційному менеджменті : навч. посібн. / укл. П.І. Белінський. – Чернівці : Вид-во "Рута", 2004. – 72 с.
2. Бланк И.А. Основы финансового менеджмента Т-1 / И.А. Бланк. – К. : Изд-во "Ника-Центр", 1999. – Вып. 3. – 592 с. – Сер.: Библиотека финансового менеджера".
3. Вачугов Д.Д. Основы менеджмента : учебник [для ВУЗов]. – 2-е изд., [перераб. и доп.] / Д.Д. Вачугов, Т.Е. Березкина, Н.А. Кислякова и др. – М. : Изд-во "Высш. шк.", 2005. – 376 с.
4. Веснин В.Р. Менеджмент / В.Р. Веснин. – М. : ТК Велби, Изд-во "Пропект", 2006. – 504 с.
5. Виханский О.С. Менеджмент : учебник. – 3-е изд. / О.С. Виханский, А.И. Наумов. – М. : Изд-во "Экономистъ", 2003. – 528 с.
6. Ковалев В.В. Введение в финансовый менеджмент / В.В. Ковалев. – М. : Изд-во "Финансы и статистика", 2006. – 768 с.
7. Основы менеджмента : учебн. пособие [для ВУЗов] / Зайцева О.А., Радугин А.А., Радугин К.А., Рогачева Н.И. / под ред. А.А. Радугина. – М. : Изд-во "Центр", 1998. – 432 с.

Прокончук Д.В. Стратегия формирования организационной структуры управления финансовыми ресурсами субъектов ведения хозяйства

В статье рассмотрены основные стратегии и этапы развития субъектов ведения хозяйства а также взаимосвязь между ними. Предложен выбор организационной структуры управления финансовыми ресурсами, приведено строение финансово-экономической службы и очерчено основные функции на каждом из этапов развития субъектов ведения хозяйства.

Ключевые слова: субъект ведения хозяйства, организационная структура, стратегия, этапы развития, финансовая служба, финансовые ресурсы.

Prokopchuk D.V. Forming strategy of financial management organizational structure of enterprises

In the article it goes about basic strategies and stages of development of enterprises and also intercommunication are considered between them. The choice of organizational structure of financial management is offered, the structure of financial department and basic functions is resulted.

Keywords: enterprises, organizational structure, strategy, stages of development, financial department, financial resources.

УДК 336.226.322.055.2 Аспір. Н.О. Ривак¹ – Львівський НУ ім. Івана Франка

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ФІСКАЛЬНОЇ ТА РЕГУЛЮЮЧОЇ ФУНКЦІЙ ПОДАТКУ НА ДОДАНУ ВАРТІСТЬ

Розглянуто основні переваги та недоліки застосування податку на додану вартість у вітчизняній системі оподаткування. Альтернативними видами податку є одностадійний податок з обігу та багатостадійний податок з обігу. Європейський вектор розвитку України диктує потребу вдосконалення сплати саме ПДВ, а не заміни його на інші види універсальних акцизів. Проаналізовано можливі результати випуску ПДВ-облігацій, сильні та слабкі аспекти їх емісії. Зростання фінансової та регуляторної функцій ПДВ потребує виважених та обґрунтованих рішень на шляху реформування механізму цього податку.

Ключові слова: непрямі податки, універсальні акцизи, податок на додану вартість (ПДВ), облігації внутрішньої державної позики (ОВДП), ПДВ-облігації

¹ Наук. керівник: проф. М.І. Крупка, д-р екон. наук – Львівський НУ ім. Івана Франка